

Protocol tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot wijziging van de Overeenkomst inzake de begrenzing van het tussen deze landen gelegen continentaal plat onder de Noordzee; Londen, 25 november 1971

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 29 augustus 1972.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 1 september 1972.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 3 oktober 1972.

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij de Nederlandse en de Engelse tekst over te leggen van het op 25 november 1971 te Londen tot stand gekomen Protocol tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland tot wijziging van de Overeenkomst van 6 oktober 1965 inzake de begrenzing van het tussen deze landen gelegen continentaal plat onder de Noordzee (*Trb.* 1971, 212).

Een toelichtende nota bij dit protocol gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
N. SCHMELZER.

Toelichtende nota

Het onderhavige protocol heeft tot doel wijziging te brengen in het noordelijkste deel van de grenslijn die destijds is vastgelegd in de Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, gesloten te Londen op 6 oktober 1965, inzake de begrenzing van het tussen deze landen gelegen continentale plat onder de Noordzee (laatstelijk *Trb.* 1966, 298). Deze overeenkomst werd bij wet van 15 juni 1966 (*Stb.* 263) voor Nederland goedgekeurd.

Deze wijziging is noodzakelijk als gevolg van de vaststelling van een Nederlands-Duitse grens op het plat. Voor deze laatste grens moge worden verwezen naar het op 28 januari 1971 te Kopenhagen tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland gesloten verdrag inzake de begrenzing van het continentaal plat onder de Noordzee (*Trb.* 1971, 53) en naar de memorie van toelichting bij het ontwerp van wet houdende goedkeuring van dat verdrag (*Bijl. Hand. II, 11 314*). In die memorie is op de noodzaak van de thans met het Verenigd Koninkrijk overeengekomen wijziging reeds gewezen.

De onderhandelingen die tot het Verdrag van 1971 met de Bondsrepubliek hebben geleid, waren gebaseerd op de uitspraak van het Internationale Gerechtshof van 1969. Mitsdien zijn de Nederlandse Regering en de Duitse Bondsregering, gelijk ook de Deense regering, er in die onderhandelingen van uitgegaan, dat het verloop van de door de uitspraak van het Hof niet getroffen grenslijnen – waaronder de Nederlands-Britse grens van 1965 – geen invloed ondergaat van de tussen Nederland en de Bondsrepubliek, onderscheidenlijk tussen Denemarken en de Bondsrepubliek, te sluiten verdragen.

Evenwel zal het Nederlands-Duitse verdrag tot gevolg hebben, dat het snijpunt van de grenslijnen – „drielanden-

Aan

*de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal*

punt" – tussen de delen van het plat van Nederland, het Verenigd Koninkrijk en *Denemarken*, genoemd in artikel 2, tweede lid, van de Nederlands-Britse overeenkomst van 1965, komt te vervallen. Daarentegen ontstaat thans, zuidelijk van genoemd punt, een Nederlands-Brits-Duits drie-landen-punt.

Toen in juni 1970 bleek, dat de Regeringen van Nederland, Denemarken en de Bondsrepubliek zich konden verenigen met de op delegatieniveau bereikte overeenstemming over de grensvaststelling, heeft de Nederlandse Regering overleg geopend met de regering van het Verenigd Koninkrijk over de positie van het nieuwe drie-landen-punt. Soortgelijke demarches zijn van Duitse en Deense zijde te Londen verricht. Op deze wijze is er zorg voor gedragen, dat voor de Nederlands-Duitse grens een eindpunt is gedefinieerd dat voor het Verenigd Koninkrijk aanvaardbaar is als nieuw noordelijk eindpunt van de Nederlands-Britse grens, tevens als zuidelijk eindpunt van een Brits-Duitse grens.

Tot bekrachtiging van het protocol dat de Overeenkomst van 1965 met het Verenigd Koninkrijk wijzigt, zal vanzelfsprekend niet worden overgegaan dan nadat ook het Nederlands-Duitse verdrag van 1971 door de Staten-Generaal zal zijn goedgekeurd en kan worden bekrachtigd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

N. SCHMELZER.

De Minister van Economische Zaken,

H. LANGMAN.